

værende Finansminister, nuværende Amtmand Brun i Aalborg, om han ikke vilde udtale sig om, hvorledes vort Lands finansielle Stilling var, men det var ikke muligt at faa klar Besked af ham. Om han ikke vilde eller ikke kunde give det, ved jeg ikke, men klar og ren Besked om den Sag kunde vi ikke faa. Derimod maa vi sige, at vi af den nuværende Finansminister have faaet aaben og ærlig Besked om, hvordan den finansielle Stilling er. Havde man, da vi gik til Valg i Maj Maaned i Fjor, vidst, hvor forfærdelig daarligt Landets Finanser stod, er det min Overbevisning, at vi aldrig havde faaet det Flertal, som kom ind og gennemførte Militærlovene. Om det var bevidst, man skjulte det, eller af hvilken Grund man gjorde det, ved jeg ikke, men det lykkedes derved at skabe et Flertal for det Militærforlig, vi nu leve under, og hvis Følger mærkes saa føleligt paa Finansloven.

Jeg tror nok, jeg tør sige, at der er ikke et eneste Menneske i dette Land, som er tilfreds med Militærforliget. Fra alle Sider udtales nu den stærkeste Dadel imod det, og Kritikken mod den Forsvarsordning, man har skabt, kommer navnlig stærkt til Orde fra de saakaldte sagkyndiges Side. Jeg skal her tillade mig at anføre nogle Citater af, hvad de saakaldte sagkyndige, Officererne, udtale om det Militærforlig, hvorunder vi leve i Øjeblikket. Saaledes har Generalmajor Arendrup udtalt følgende: „Jeg beklager at maatte besvare det stillede Spørgsmaal“ — nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de vedtagne Militærlove ere af en saadan Beskaffenhed, at man med Tillid kan se Fremtiden i Møde — „benægtende. Lovene ere affattede tværtimod Sagkundskabens Raad, Resultatet maa betegnes som stridende mod sund Fornuft og derhos som faretruende for Landets Fremtid“. Det er en haard Dom over dette Militærforlig, at det er stridende mod sund Fornuft og faretruende for vort Lands Fremtid. En Oberst Liljefalk udtaler følgende: „Ingen kyndig Officer vil driste sig til at paastaa, at der kan stilles et virkelig virksomt Forsvar paa Benene med den Ordning, de nu vedtagne Forsvarslove give“. Og med Hensyn til de bekendte Fløjforter udtaler han sig om det Fort, der skal bygges ved Mosede, paa følgende Maade: „Der er kun ét at gøre: Ud over de 375,000 Kr., Lovforslaget bevilger til Fortet, endnu at kræve som Ekstrabevilling en lille Sum til Dynamit for at kunne sprænge det i Luften, naar Hæren, den danske, er kommen forbi“.

Og i det bekendte Højreblad „Vort Land“ skriver samme Mand følgende: „Fik vi endda for Pengene noget, som duedel! Nu derimod er det skammelige Penge at tage fra Folk; de sikre ikke Landets Eksistens, men ere simpelthen kastede i Smaalands-havet“. En stærkere Fordømmelse over dette Militærforlig kan man ikke godt tænke sig. Det er beklageligt, at disse Udtalelser ikke fremkom forud for Valget i Fjor. Det havde været mere aabent og ærligt, om Officererne havde sagt, hvad det Forlig var værd, som den Gang i sine Hovedtræk var kendt for Landet, og var det blevet sagt, er det min Overbevisning, at Resultatet af Valget vilde være blevet et ganske andet, end det blev. Netop det, at den finansielle Situation var fortiet, og at det blev holdt skjult for det danske Vælgerfolk, hvad Militærforliget var værd, gjorde, at Forligsvennerne kom ind i Flertal og kunde gennemføre det skammelige Militærforlig, hvorunder vi nu leve og lide. Jeg kan derfor i høj Grad tiltræde de Udtalelser, som bleve fremsatte af den højtærede Forsvarsminister om, at vi maa naa til en Revision af disse Militærlove. En saadan Revision vil naturligvis komme til at afhænge af det Udfald, det kommende Valg vil faa. Medens jeg dvæler ved Militærforliget, vil jeg sige, at der er dog et Lyspunkt i det, og det er dette, at Københavns Befæstning skal nedlægges i 1922, og derfor fortjene alle de Højremænd her i Folketinget, der stemte for, at Københavns Befæstning skal nedlægges 1922, en oprigtig Tak af alle Antimilitarister.

Efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), omtalte vor Stilling, forekommer det mig, at der er kun én Slutning at drage deraf, og det er, at enten maa Militærudgifterne bringes nedad, eller ogsaa maa vi have nye Skatter her i dette Land; noget andet kan ikke tænkes. Hvis vi ikke kunne komme langt ned med Militærudgifterne, er der ingen anden Redning for os end den, at det danske Folk maa belave sig paa betydelige nye Skattepaalæg i Fremtiden. Den ærede Ordfører bebrejdede den nuværende Regering, at den var Specialist i at laane, men saa kan man sige til de foregaaende Regeringer, at de vare Specialister i at lave Gæld.

Den ærede Ordfører spurgte, hvorledes Socialdemokratiet vilde stille sig, naar vi nu om kort Tid gaa til Afstemning over Finansloven. Jeg skal udtale, at den Finanslov, som blev forelagt af den foregaaende Regering, den Finanslov, vi